

slaget har opretholdt de i denne forbindelse væsentligste af de nugældende bestemmelser.

Med samme motivering har man herudover fundet det nødvendigt at bemyndige ministeren til på enkelte områder at fastsætte sådanne regler om folkebibliotekernes indretning og virksomhed, som det ikke er fundet hensigtsmæssigt at medtage i selve loven. Disse regler, der kommenteres nærmere i det følgende, agtes som hidtil udsendt i en bekendtgørelse, der udarbejdes i samarbejde med de kommunale organisationer, eventuelt i form af et udvalgsarbejde.

De bestemmelser, der dels er optaget i selve lovforslaget, og som dels er omhandlet i §§ 6, 12, 15, stk. 2 og 20 udtrykker således tilsammen omfanget og arten af de forskrifter (de „centrale standarder og normer“), det er anset for væsentligt at opretholde også efter specialrefusionens bortfald.

Det tilføjes, at der forudsættes udsendt en forenklet og revideret udgave af de vejledende retningslinier for bogbestand og tilvækst, der er indeholdt i bekendtgørelse af 24. oktober 1966; jfr. herom bemærkningerne til § 2, stk. 1.

De vejledende retningslinier for bogbestand og tilvækst i folkebiblioteker tilsigter at dække bibliotekets grundfunktion: at stille en aktuel, alsidig og velholdt udlåns- og referencesamling til rådighed i et omfang, der står i rimeligt forhold til virkeområdets indbyggertal. De tager ikke sigte på filialer, bøger på fremmede sprog, musikaler, avis- og tidskrifthold. Endvidere er de vejledende retningslinjer kun beregnet på biblioteker med indtil 50.000 indbyggere.

En undersøgelse viser at den faktiske bogbestand og tilvækst i både heltids- og deltidsbiblioteker i landsgennemsnit både for børn og voksne ligger over normerne.

Til de enkelte punkter i nærværende paragraf bemærkes følgende:

1. Ensartet katalogisering og klassificering.

Det må være et uomgængeligt krav, at folkebibliotekernes materialer ordnes efter et ensartet system. Der tænkes her ikke alene på hensynet til benytterne og på lånesamarbejdet mellem de forskellige biblioteker, men også på, at de centralt fremstillede hjælpemidler (som trykte kort, kataloger osv.), der fremstilles og benyttes i udtrakt og stadig øget omfang, forudsætter ensartede regler på dette område.

Før at sikre dette foreslås det at opretholde bestemmelser, der i princippet svarer til § 23 stk. 1 i bekendtgørelse af 13. maj 1965 om folkebiblioteker.

2. Deltagelse i lånesamarbejdet mellem de offentlige biblioteker.

Det enkelte folkebibliotek er ikke alene en selvstændig enhed, men også en del af landets samlede biblioteksvæsen, hvis enkelte led står i snævert samarbejde med og supplerer hinanden, bl. a. ved indbyrdes lån. Lånesamarbejdet omfatter i denne forbindelse dels folkebibliotekernes indbyrdes lån, dels folkebibliotekernes lån fra forskningsbibliotekerne.

Regler om folkebibliotekernes deltagelse i lånesamarbejdet findes i bekendtgørelse om folkebiblioteker, særlig § 24 stk. 2 og § 30. Et folkebibliotek skal gennem centralbiblioteket søge at skaffe sine benyttede bøger og andet materiale som det ikke selv ejer. Centralbibliotekerne er knudepunkter i lånesamarbejdet, jfr. § 10 i lovforslaget, som svarer til den gældende lov. De skal udlåne materiale til bibliotekerne i amtet som disse biblioteker ikke selv ejer, og som ikke må forudsættes anskaffet i det pågældende bibliotek under hensyntagen til dets virkeområdes størrelse. Materiale som opfylder det almindelige kvalitetskrav, jfr. lovforslagets § 4, men som centralbiblioteket ikke selv ejer, skal søges fremskaffet fra andre folkebiblioteker eller fra forskningsbibliotekerne.

Materiale der må forudsættes anskaffet af centralbiblioteket kan dog ikke ventes udlånt fra forskningsbibliotekerne.

Det er forudsat at folkebibliotekernes ret til lån fra andre biblioteker modsvares af en pligt for folkebibliotekerne til selv at udlåne deres materiale til andre biblioteker.

I kraft af lånesamarbejdet behøver det enkelte folkebibliotek kun at udbygges til et grundniveau afpasset efter virkeområdets størrelse og dækkende det primære lokale behov. Til gengæld forudsætter lånesamarbejdet at det enkelte bibliotek er selvforsynende så langt som det er økonomisk forsvarligt, dvs. at materiale som kan udnyttes tilstrækkeligt i et givet folkebibliotek — det være sig et lokalt bibliotek eller et centralbibliotek — bør anskaffes der og ikke lånes udefra.

I forholdet til forskningsbibliotekerne gælder det at folkebibliotekerne som helhed, og navnlig centralbibliotekerne, bør være selvforsynende i langt højere grad end tidligere. Ved oprettelsen af Folkebibliotekernes Depotbibliotek, som modtager og udlåner materiale der afgives af folkebibliotekernes samlinger, er grunden lagt til en samling af ældre dansk litteratur som efterhånden i det væsentlige vil kunne dække folkebibliotekernes behov.

Lånesamarbejdet mellem de offentlige biblioteker